

SLOVENSKI NAROD.

Imaja vsak dan sveder, izmši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oglasila se plačuje od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se oglasila tiska enkrat, po 10 h, če se tiska dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravlništvo je v Knafljovih ulicah št. 5. in sicer uredništvo v I. nadst., upravlništvo pa v pritličju. — Upravlništvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravlništva telefon št. 35.

Klerikalci na delu.

„Nutno pracovati k politice, která nikdy nehrozi tím, co nedovede vykonati a která neslibuje lidu, čeho slibovati nemůže, chce-li býti poctivou a upimnou.“ Dr. Kramář.

Volilno gibanje je končno močno zavalovalo tudi pri nas na Slovenskem in kakor se zdi, bo to pot volilna borba ljutejša, kakor je bila kdaj prej.

Pri prejšnjih volitvah je bila pač huda borba pri nas na Kranjskem, v ostalih slovenskih pokrajinah pa se je razvijalo volilno gibanje docela mirno, ker si v teh deželah še nista stali nasproti dve slovenski politični stranki, marveč je povsodi vladala še takozvana sloga, katere kardinalna točka je bila, da prepreči med rojaki vsako politično borbo.

V zadnjem času so se te idilične razmere korenito izpremenile in političen boj med naprednimi in reakcionarnimi elementi je nastal najprvo na Goriškem, to zimo pa tudi na Štajerskem.

Klerikalizem, ki se je zibal že v prijetnih sanjah, da bo zagospodoval kot neomejen gospodar po vseh slovenskih pokrajinah, čim se mu bode posrečilo streti moč svojih političnih nasprotnikov na Kranjskem, zlasti ker mu je volilna reforma v tem oziru znatno posegla pod pazduho, je nepričakovano zazrl pred sabo baš v trenutku, ko se je najmanj nadejal, novo armado svobodnomislernih boriteljev, ki je s svojim čilim, mladeniškim nastopom mahoma povzročila, da so se klerikalni gradovi, zidani v oblake, jeli rušiti in podirati.

Klerikalci, pred vsem dr. Šusteršič, so bili mnemja, da bodo baš vsled volilne reforme splavali docela na površje in da bodo izvoljeni za poslance samo taki možje, ki se bodo brezpozorno upogibali dr. Šusteršičevi komandi.

Dogodki v zadnjem času na Štajerskem, Goriškem in tudi na Kranj-

skem kažejo jasno, da so se klerikalci, v prvi vrsti pa Šusteršič, vsteli v svojih računih.

Vse kaže namreč na to, da slovenska napredna delegacija v parlamentu ne le da ne bo izginila, kakor je to že tolikokrat prorokoval klerikalni kolovodja, marveč da se bo celo še znatno okrepljena vrnila v državno zbornico.

To spoznanje, da se njegova prorokovanja, da leži napredna misel že ubita na bojišču, ni uresničila, grize in jezi velmožnega Šusteršiča, zato se trudi sedaj na vse načine, da bi vsaj na Kranjskem dosegel, da bi bodoče volitve izpadle docela v črnem smislu.

S pošteno politično agitacijo si tega ne upa doseči, zato je posegel po uspešnejšem sredstvu, po najskrajnejši demagogiji, v kateri je itak že prej bil velik mojster.

Shod za shodom prireja, kjer ne dela drugega, kakor da ščegeta tope živce svojih nerazsodnih pristašev in se laska strastem nevedne mase. Modro z neba doli jim obeta, obljubljuje jim oprostitev od raznih davkov, odpravo raznovrstnih bremen, ki tišče zlasti kmeta, samo ako volijo tiste kandidate, ki jih jim on priporoča; a vse to obeta in obljubljuje, dasi ve sam bolj kakor kdo drugi, da so te obljube neizvršljive in neizvedljive iz tega enostavnega vzroka, ker bi bila eksistenca države v nevarnosti, ako bi se hotelo izvršiti vse ono, s čimer sedaj sleparijo dr. Šusteršič in njegovi vredni kumpani nevedne politične otroke.

Napredna stranka dela prav, ko Šusteršiču ne sledi na polzko polje demagoštva.

Poštena politična agitacija je vredna več kot vse demagoštvo, zakaj uspehi prve so trajni, dočim rodi demagogija samo slabe sadove, ki imajo ponajveč samo efemerni uspeh.

Svaka sila do vremena! Klerikalci delajo sedaj z vsemi najpoderjšimi in najgašnejšimi sredstvi; laž in

infernalno obrekovanje, to je njihovo glavno orožje v politični borbi. Toda prenapeta struna poči in tudi za Šusteršiča in njegovo bando bo skoro prišel čas, ko bo razkrinkana do kosti in ko se bo slovenski narod s studom obračal od tistih kreatur, ki ga hočejo sedaj vpreči v svoj jarem, ki ne znači ničesar drugega, kakor popolno robstvo črni rimski internacionalni in onim mogotcem, ki iz tega suženstva hočejo crpati svoje koristi in si polniti žepe.

Politika slovenskih naprednih strank pa ne obljubljuje tega, kar je neizvedljivo, in ne obeta ljudstvu ničesar, kar je nemogoče doseči, za to je ta politika po gori navedenih besedah dr. Kramarja poštena in odkrita!

Poštenost pa je še vsekdar zmaga nad sleparstvom, zato bo tudi napredna misel triumfala nad klerikalno nepoštenostjo in podlostjo in najsi motni klerikalni valovi pluskajo sedaj še tako visoko!

Državnozbornski volilci na Dunaju.

Dunaj, 3. aprila. Za predstoječe državnozbornske volitve je znašalo do 1. aprila število volilcev 362.378. V zadnjih dveh dneh po 1. aprilu pa je bilo vloženih 38.411 reklamacij.

Nagodbena pogajanja.

Budimpešta, 3. aprila. Nagodbena pogajanja se bo nadaljevalo prihodnji teden na novi podlagi, t. j. na podlagi desetletne pogodbe. Toda tudi v tem oziru so difference, ki jih je treba odstraniti. Nove težave so se pojavile glede termina za vračevanje ogrskih rent, ker v tem oziru v ogrskih zakonih ni določen termin in ga ogrska vlada tudi noče sprejeti. Največje težave v novih pogajanjih pa bodo delala železniška vprašanja, posebno tarife in zveza z Dalmacijo.

Jutri se vrši ministrski svet, v katerem se bo razen tekočih zadev razpravljalo tudi o nagodbi.

Proti novemu šolskemu zakonu na Ogrskem.

Budimpešta, 3. aprila. Jutri začne državni zbor zopet delovati. Najprej pride na vrsto regulacija plač nedržavnih učiteljev. Zastopniki nemadžarskih narodnosti bodo začeli pri tej priliki boj zoper novi šolski zakon. Debata pa ne bo trajala predolgo, ker je nemadžarskih poslancev le 20, a še od teh je posl. Hodža v ječi, posl. Juriga pa mora v ječo 15. t. m.

Konec kmetskih puntov na Rumunskem.

Dunaj, 3. aprila. Rumunsko poslaništvo je dobilo brzojavno obvestilo, da je nastal mir po celi deželi. Ni se primeril noben novi slučaj požiga ali ropanja. — Dunajska rumunska družba poroča, da punt ni nastal iz lastnih nagibov kmetskega prebivalstva, temuč so ga povzročili ljudje, ki zasledujejo povsem druge namene kakor zboljšati kmetsko usodo. V Vlasci so našli pri hišnih preiskavah socialistične in anarhistične knjige in spise. Revolucionijske ideje so raztrosili po deželi bivši mornarji „Potemkina“.

Bukarešt, 3. aprila. Škoda, ki so jo povzročili nemiri, je dokaj manjša, kakor se je prvotno razglašalo. Uradno se naznanja, da se je škoda ocenila na 40 milijonov frankov. Poljska dela so povsod v rednem tiru, tudi na borzi so se kurzi zopet vzdignili.

Grozilno pismo carski rodbini.

Berolin, 3. aprila. „Berliner Zeitung“ poroča o neverjetnem dogodku. Ko so pred dobrim tednom zvečer slatili drugo carjevo hčerko Tatjano, našli so na notranji strani krilca z iglo pripeto pismo, naslov-

ljeno na carico. V tem pismu se grozi, da umori cara ženska roka, ako nemudoma ne odpravi vojnih sodišč ter ne razglasi obsežne politične amnestije.

Sultan zopet zbolel?

Carigrad, 3. aprila. Po mestu se širi vest, da je sultan hudo zbolel ter se že več dni ne prikaže iz svoje spalnice. Odpovedana je njegova udeležba pri selamliku prihodnji petek.

Predsednik Roosevelt in trusti

London, 3. aprila. Neprijetno razkritje za ameriškega predsednika Roosevelta je napravil po časopisu predsednik trusta za železnice Harrimar. Ta namreč razglša, da ga je Roosevelt naprosil, naj prispeva v strankino blagajno za volilni boj. Vsled te prošnje je Harrimar v štirih urah nabral četrto milijona dolarjev. In Roosevelt je opetovano naglašal, da ni nikoli rabil denarja od trustov ali železniških magnatov, ko se mu je očitalo, da se kaže preveč naklonjenega trustom.

Ljubljanski občinski svet.

Ljubljana, 3. aprila.

Predsedoval je župan Ivan Hribar, ki je naznanil, da je železniško ministrstvo sporočilo, da bo dne 10. t. m. v ministrstvu konferenca zastopnikov mestne občine in južne železnice zaradi ljubljanskega južnega kolodvora. H konferenci gre župan s stavbnim svetnikom Duffetom in obč. svetnikom dr. Trillerjem.

Šolske zadeve.

O porabi dotacij na c. k. r. višji realki za leto 1906. je poročal obč. svetnik pl. Trnkoczy. Mestna občina mora vsled dogovorne obveznosti skrbeti za kurjavo in razsvetljavo na tem zavodu. Zadnja leta stroški vedno presegajo dovoljeni kredit. Leta 1906. znaša primanjkljaj 1395 K. Ravnateljstvo pa tega prekoračenja niti ne utemeljuje in tudi ne prosi za novo dotacijo. Vsled tega priporoča šolski odsek, naj občinski

LISTEK.

Pastirica Afrodita.

(Roman Romanov.)

(Dolge.)

Poltiho je povedala Tončka, samo še napol so bile odprte oči, srce je bilo od lepote omamljeno. Od lepote omamljeno je hrepenelo, ni vedelo, kam je hrepenelo, želelo je tihe smrti sredi tihe noči...

Že so bile noge trudne, skrčile so se, spustilo se je telo na zemljo, doteknila se je glava tal in so se zaprle oči. In dvigale so se prsi počasi, počasneje, samo še silno rahlo, samo še redkokdaj, potem se niso dvignile več in so obmirovale na večni čas. Smrt je bila vmes in ni vedela duša, kdaj se je bilo to dogodilo. Stopila je dol na zeleno plan in je hodila po valovih in se je igrala z njimi in se je vzpela do neba gor in je trgala zvezde in jih je metala v morje, in so svetile globoko v dnu sredi silnih voda tam, kakor sijajo luči iz jesenske megle...

Saj ni bila smrt, samo sanje so bile. V sanjah je hodila Tončka po zeleni plani, do neba gor se je vzpela,

igrala se je z zvezdami in jih je trgala in jih je metala v morje dol, da so sijale kakor samotne luči sredi mrtvega kraja. Tako se je dogodilo, ko je bilo srce tako miline polno in omamljeno vse in so bile oči trudne in trepalnice trde in težke. Dopolnjeno je bilo, več ni želelo srce, zapalo bi bilo brez sanj in želja in bi bilo spalo vse dni in noči. Vse dni in noči bi bilo spalo, zakaj okusilo je sladkost in srečo in nima več želja in nima hrepenenja.

„Legla bom tukaj in bom umrla...“

V sanjah je povedala Tončka, čisto težke so bile že trepalnice in so lezle dol in noge so bile trudne in so se krčile.

„Ne umreti zdaj, živeti, živeti...“

Tako je bilo, kakor bi bila spregovorila vsa zelena in šumeča plan, izrekla bi bila posebna drevesa, ki jih še niso videli do tistih dob oči. Zamajale so se sence, veselo so se zazibale od desne na levo in od leve na desno, zibale so se, menda so šepetale, menda so se tiho smejale...

„Ne umreti, ne umreti...“

Spregovorila je bila zeleno plan, drevesa so bila rekla, nebo se je bilo oglasilo in dogodilo se je veliko čudo.

Zazibala se je luna na nebu in zazibala se se zvezde in so se pomaknile od neba dol, niže in niže so se spuščale v velikih in svetlih kolobarjih, približale so se popolnoma, padle so v zeleno plan in so ugasnile...

Tončka je zaprla oči in tako se je dogodilo, kakor je bilo to na tisti lepi večer. Sklonilo se je in se je približalo in se je doteknilo usten in se je pogreznilo globoko vanje. Visoko so se dvigale prsi, tesno je bilo pri srcu, žalostno menda, miline polno, navdano s sanjami poznonočnimi, s slastjo napolnjeno, od silne sreče pijano...

III.

Jutro se je delalo, ko je že stala Tončka visoko gor na holmu in je gledala dol po dolini tja do ovinka in je čakala, da bi se premaknilo tam, zganilo se mahoma in se potem počasi bližalo. Vedno bliže, vedno bliže, kri polje po žilah, kipe prsi, motne so oči in so trudne, znižajo se trepalnice, zleze glava nazaj, nalahko se odpro želje ustnice...

Tako je čakala grofica na svojega rešitelja, tako je trepetala v prsih srce svobodne željno. In se je izpolnilo nekoč in so se odprle duri na široko. Megla je zavila naenkrat okoli,

lica, tema se je storila, omagalo je telo od radosti prevzeto.

„Na pot, Afrodita!...“

Spregovorilo je sredi megle, sredi teme, ki se je bila razlila tako mahoma naokoli.

„Ne morem, ne morem...“

Komaj so še prišle besede iz ust, popolnoma, omamljeno je bilo telo, samo prsi so kipele, samo žgoča kri je plala po žilah...

Domislila se je Tončka in njeno srce je bilo veselo. Zakaj pride rešitelj, tam izza ovinka pride, potem po holmu navzgor, potem se približa in se zapro oči od radosti trudne. Doteknilo se bo roke, nalahko in toplo se bo oklenilo prstov, premaknile se bodo noge po mokri zemlji, pod oblačnim jesenskim nebom naprej in naprej. Glej, in pretrgali se bodo oblaki od vzhoda do zahoda in se bodo potopili daleč onstran gorskih vrhov, potopili se bodo in se ne bodo vrnili nikoli več. Zakaj sijalo bo silno sonce, približalo se bo nebo, približalo se bo sonce in bo pogledala v obraz. In tudi pot bo čisto druga. Bela bo in bo ravna in gladka kakor miza od belega javorja. In tako bo vse lepo in bo srce zadovoljno, ko bo do konca izpolnjeno hrepenenje.

Strahovalci dveh kron.

Zgodovinska povest.

(Dolge.)

Mara je bila po Tomovem neprostovoljem odhodu tako zbegana, da ni vedela, kaj bi storila. Samo eno ji je bilo jasno: da so njenega Toma vkovali v železje in ga odgnali kakor hudodelca, da so ji voljaki vzeli ljubca in ga morda usmrte.

V prvem trenutku jo je prevzela žalost in razjokala se je naglas, toda bila je čvrsta in zdravo dekle, vajeno vsakovrstnih nevarnosti. Vedela je, da s solzami in z vzdihli Tomu ne pomaga iz nevarnosti, da ji je treba kaj storiti, če hoče svojega ženina oreti in se kdaj z njim povrniti v domovino.

Tomo ji je bil naročil, naj gre od Nikozije naravnost v gore in naj tamkaj poišče gorski gradič ter pove vsem prebivalcem, kaj se je zgodilo. A čemu? Zdelo se ji je, da bi to bilo zgolj potrat časa. Grajska gospoda, si je rekla, pač ne bo radi Toma zapustila svojega skrivališča in šla v nevarnost samo zato, da bi rešila ubožnega kmetskega fanta. Toda, ker ji je bil Tomo tako naročil, je sklenila, da izpolni njegovo željo.

svet ne odobri prekoračenega proračuna, temu naj sklene, da se na mestno občino odpadla polovica primanjkljaja odtegne od dotacije za leto 1907, obenem se naj povabi deželni odbor, da se glede druge polovice pridruži občinskemu svetu. V prihodnje pa je ravnateljstvo za vsako prekoračenje osebno odgovorno. Sprejeto.

O porabi dotacij na cesarja Franca Jožefa I. mestni višji deklški šoli za leto 1906. je poročal obč. svetnik Dimnik. Dohodki so znašali 2126 K, stroški pa 1935 K. Poraba se je odobrila.

Isti poročevalec je poročal o prošnji društva „Mladika“ za prepustitev nekaterih predmetov šolske oprave v sedanjih prostorih višje deklške šole, ko se preseli v svoje novo poslopje. Društvo „Mladika“ napravi v teh prostorih deklški internat. Sklenilo se je, da se oprava ravnateljeve sobe in harmonij prepuste „Mladiki“ do preklica v brezplačno porabo.

Nadalje je poročal isti poročevalec o prošnji profesorjev dr. Ilesiča, Macherja in Orožna, naj bi se jim zvišale nagrade za poučevanje v pedagoškem tečaju na višji deklški šoli od 100 na 140 K za učno uro v letu. Prošnja se je ugodilo. Občinski svetnik Prosenec je izjavil, da sicer ni proti zvišanju nagrad, a sredstva mestne občine ne dopuščajo vedno rastočih izdatkov. Rekel je, da je višja deklška šola veljala mestno občino pri ustanovitvi le 11.000 K, danes pa velja že skoraj 30.000 K, a prispevki države in dežele so ostali prvotni. Predlaga, naj se mestna občina obrne na državo in deželni odbor za zvišanje prispevka. Župan in obč. svetnik Senekovič sta poudarila predlagatelja, da je taka prošnja na državo že bila sklenjena v občinskem svetu pri prenosu višje deklške šole v Gradecni licej. In država je že za leto 1907. zvišala prispevek od 2000 na 3000 K. Na deželni zbor pa je v sedanjih razmerah brezuspšno posiljati take prošnje. Stroški ne znašajo 30.000, temuč 25.000 K, a zato so tudi dohodki narasli na 15.000 K, tako da stroški za ta eminentno važni zavod ne znašajo niti 10.000 K.

Strokovnemu učitelju A. Siču na višji deklški šoli se je dovolila III. petletnica po 180 K. Obč. svetnik Šubic je predlagal, naj se take prošnje v bodoče sploh nestravijo na dnevni red, ker kdor ima po dekretu pravico do petletnice, jo tudi mora dobiti. Tako se sploh postopa pri mestnih uslužbencih. — Nadalje se je vzel na znanje, da si je isti učitelj pridobil na Mahrovi trgovski šoli usposobljenost za knjigovodstvo, kar se je zahtevalo od njega pri namestitvi. (Poročevalec obč. svetnik Dimnik).

Isti poročevalec je končno poročal o samostalnem predlogu obč. svetnika Megliča glede ustanovitve posebnega kuratorija za trgovske tečaje na višji deklški šoli. Predlog je bil izročil šolskemu odseku, ki predlaga, da se naj pri bodočih volitvah v kuratorij ozira tudi na trgovski stan. Predlagatelj se je to rešitvijo zadovoljil, obenem pa za vračal pavalno sumničenje, ki se je bilo izreklo pri stavljenju njegovega predloga.

Končno je poročal isti poročevalec o dopisu trgovske in obrtne zbornice za prispevek k ustanovitvi trgovske akademije. Leto 1902. je namreč občinski svet sklenil, da se mestna občina načeloma izreče

za prispevanje k zadrževanju take šole, da pa si pridrži sklepanje o načinu in višku takega prispevka do takrat, da bo zavod odprt. Velede tega sklepa potem tudi deželni odbor ni soglasno deželnega prispevka, a ministratu potemtakem ni mogla zbornica predložiti konkretnih predlogov tega finančnega pospeševanja tega predmeta iz državnih sredstev. V svoji sednji seji je trgovska in obrtna zbornica sklenila, da znova naprosi občinski svet, naj se izreče obvezno glede prispevanja, in sicer se naprosi mestna občina, da prevzame stroške za nastanitev zavoda, kar bi znašalo prvo leto 1200 K, drugo leto 1600 K, tretje leto 2000 K ter četrti leto ob popolni šoli s štirimi razredi vsako leto 4000 kron. Nadalje enkratni prispevek za učila v znesku 2500 K. Prošnja se je v polnem obsegu ugodilo.

Razne prošnje.

Obč. svetnik Svetek je poročal o dopisu ravnateljstva državnih železnic na Dunaju za prispevek k izdaji reklamnih knjižic. Ravnateljstva vseh avstrijskih železnic so namreč sklenila, izdati v ogromni nakladi reklamne knjižice v osmih snopičih o vseh avstrijskih deželah. Kranjska se bo obravnavala v 6. zvezku s Štajersko in Koroško vred. Sklenilo se je, dovoliti 100 K s pogojem, da pride v knjižico slika Ljubljane z opisom, ki ga napravi magistrat.

Deželno sodišče je iznova zaprosilo za odpis pristojbine za večjo porabo vode. Nova prošnja se utemeljuje z mnenjem nadinženirja Spindlerja iz Maribora, češ, da so najbrže uhajajoči električni toki izjedli vodovodne cevi. Prošnja se je zavrnila, ker bi se s tem le ustvaril prejudici.

Jan Logeva ustanova.

Česko-slovenski spolek v Pragi je poslal županu 200 K, da se v spomin velikega prijatelja Slovencev, posebno slovenske mladine, ljublj. častnega meščana pok. Jana Loge razpiše nagrada za najboljši mladinski spis. Župan je predlagal, naj občinski svet k temu dovoli še 300 K, da se v ta namen razpiše nagrada za dva najboljša mladinska spisa, a obdarovana spisa se prepustita kakemu založniku, da ju izda. Sprejeto. (Poročevalec obč. svetnik Svetek).

Računski zaključek „Mestne hranilnice“ v Ljubljani za leto 1906.

Vsled nizkega kurza, ki so ga koncem imenovanega leta imeli tudi najboljši papirji, pojavila se je pri vrednostnih listinah hranilničnega upravnega imetja in splošnega rezervnega zaklada za hranilnico zopet neugodna razlika. V skupnem znesku K 17.554,40. Pokritje te kurzne razlike, ki je seveda le začasna in se bo izravnala takoj, čim nastopijo ugodnejše razmere za kupnjo v vrednostni papirji, se je vzel iz obeh posebnih kurznih rezervnih skladov, kojih prvi se radi tega zmanjša za K 14.421, drugi pa za K 3133,40, tako da znašata ta dva zaklada koncem leta 1906. skupno še K 66.784,56, t. j. 25%, kurzne vrednosti vseh hranilničnih papirjev. Delno nadomestilo za označeno kurzno izgubo pa je naša hranilnica že dobila v ugodnejšem obrestovanju pri bankah in drugih denarnih zavodih naloženega denarja. Ker se je kurzna izguba, kakor rečeno, pokrila iz zato določenih rezervnih skladov, izkazuje upravno imetje za l. 1906. čistega dobička K 71.317,92, splošni rezervni sklad pa

K 27.027,38. Skupaj torej K 98.345,30. Od dobička upravnega imetja se je delni znesek K 5000 dodal posebnim hranilničnim rezervam, ki je na ta način narasla na K 10.000; ostanek v znesku K 66.317,92 pripada pa splošnem rezervnemu zakladu, ki narasla s tem in s svojim donosom na K 781.884,60 in so iste s neizdanimi, glavnicami pripisanimi obrestmi vred narasla že na K 23.439.367,63. Novih hranilnih knjižic se je tokom l. 1906. izdalo 4139, (t. j. največ do sedaj v enem letu izdanih knjižic). Popolnoma izplačalo se je 3027 vlog. Število v prometu se nahajajočih vložnih knjižic se je potemtakem preteklo leto pomnožilo za 1112 in je naraslo na 20.753. Povprečna vrednost ene vloge znaša koncem l. 1906. K 1129,44, — K 1961 več nego je znašala koncem prejšnjega leta. Hipotečnih posojil se je prešlo leto dovolilo 488 strankam v znesku K 3.697.905,91, 38 posojil za skupni znesek K 200.760 pa se je zaradi nezadostnega pokritja odklonilo. Od dovoljenih posojil se jih je do konca leta izplačalo 258 v skupnem znesku K 2.075.441,36; vrnilo pa se je (med tem 201 posojilo popolnoma) K 593.464,14. Število obstoječih hipotek se torej zviša za 57, stanje istih pa za K 1.481.977,22. Začetkom poslovnega leta je bilo 5670 hipotek v znesku K 13.262.928,43; koncem leta jih tedaj obstoji 5727 v znesku K 14.744.905,65, kar znaša 62,9% hranilnih vlog. Na enega dolžnika pride povprečno K 2574,63, za K 235,49 več nego koncem prejšnjega leta. Občinska in deželna posojila, kojih je začetkom leta 1906. bilo 129 v znesku K 3.967.981,73, so se med letom pomnožila po številu za 11 in za znesek K 300.319,40, tako da jih je koncem leta 1906. 140 v znesku K 4.268.301,13, kar daje pokritja za 18,2% hranilnih vlog. Tudi posojila, izplačana proti zastavi vrednostnih listin, so nekoliko napredovala. Od K 14.576 so se zvišala na K 20.464; istotako se je stanje meničnih posojil zvišalo od K 217.714 na K 305.190, torej za K 87.476. Nadaljna denarna sredstva, s katerimi hranilnica lahko razpolaga vsak hip ali pa vsaj v najkrajšem času, so bila koncem poslovnega leta poleg menic in zalog še tale: gotovina v blagajni znašajoča K 43.998,94, potem pri raznih bankah in drugih denarnih zavodih na tekočem računu naloženi denar v znesku K 1.786.555,96 in končno vrednostni papirji v skupni kurzni vrednosti K 2.716.126,40. Vsa razpoložljiva denarna sredstva so torej koncem leta 1906. znašala K 4.872.335,30, t. j. 20,8% hranilnih vlog. Denarno gibanje vobče je bilo prešlo leto pri zavodu dosti živahnije, nego v kateremkoli prejšnjem let. Skupnega denarnega prometa je bilo namreč leta 1906. K 32.479.908,28 in je torej isti v primeri s prometom prejšnjega leta, znašajočim K 29.631.001,49, večji za K 2.748.906,79. Vse v upravo hranilnice spadajoče premoženje je koncem l. 1906. znašalo K 22.760.859,21. Tekom leta 1906. se je povečalo za K 1.633.129,01 in do konca leta naraslo že na K 24.393.988,22. Od bivši od te vsote vse hran. obveznosti (pasiva) znašajoče K 23.545.842,75,

dobimo čisto, hranilnično lastno imetje v znesku K 848.145,47, ki presega imetje prejšnjega leta, znašajoče K 766.686,97 za K 81.458,50.

Poročilo se je odobrilo. Predsedniku upravnega sveta Kollmannu in uradništvu se izreče za trudaljubno in vestno uradovanje prisnanje in zahvala. (Poročevalec obč. svetnik Senekovič). (Koniec prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 4. aprila.

— Klerikalno gentlemanstvo.

Znano je, da je zahteval g. Cham od g. dr. Šusteršiča za neke žalitve na shodu v Šent Petru viteško zadoščenje. Znano je tudi, da je pri tej priliki dr. Šusteršič kratkoma „auskneifal“, ne da bi svoje stališče pojasnil, ne da bi imenoval zastopnike, ne da bi apeliral na kak častni sod. Izjavil je kratkoma, da se s takimi stvarmi, kakor je viteško zadoščenje, ne peča, čeprav je že po prirodu zastopnikov moral sklepati, da mu pripozna nasprotnik častni sod v tej zadevi. Ne gre se pa tu zato, dr. Šusteršičevo „čast“ še enkrat razgrniti, ker je vobče znano, da mu je čast kakor vojaška zastava — čim več luknjij ima, tem več je vredna. Gre se za to, razkrinkati vso podlost „Slovenca“, kateremu je častikrja priljubljeno sredstvo, kadar se gre klerikalnim gentlemanom za kožo. Sicer je „Slovenec“ včeraj v zadnjih stvarkih svoje novice „Liberalno gentlemanstvo“ sam konstatiral, da dr. Šusteršiču viteško zadoščenje spleh ne gre, tudi dr. Šusteršič sploh proti nobenemu zastopniku nasprotnika na doposlani mu protokol ni reagiral ter ga s tem potrdil, vendar pa bi rad dr. Šusteršiča rešil, in sicer tako, da krade g. Chamu čast. Danes objavimo k točkama 3. in 4. včerajšnjega „Slovenčevega“ „verschiessa“ naslednji izjavi:

Izjava. Nekeč je prišel gospod Cham k meni in naročil plašč. Povedal mi je, da naj ga pošljem gosp. Cimmermanu, ter da je on (g. Cham), ki jemlje pri meni obleko na obroke, plačnik. **Pomotoma**, ker je bil gosp. Cham nekaj časa odsoten iz Ljubljane, sem pisal g. Cimmermanu po denar za plašč, katerega je pa g. Cham obenem z večjim računom plačal. — V Ljubljani, dne 3. aprila 1907.

I. Magdič s. r.

Izjava. Včerajšnja notica v „Slovencu“ „Liberalno gentlemanstvo“ in nje 4. točka je mene podpisanega direktno presenetila. Čutim se torej primoranega, da izjavim sledeče: „Moj sin-rejenec E. Cham je nekoč kot deček radi slabih šol. uspehov izginil iz hiše neznanu kam. Ker mi je pisмено naznanil, da se ne namerava več vrniti domov, sem se poslužil svoje očetovske oblasti ter naprosil tukajšnje okrajno sodišče, da mi ga pomaga iskati. To se je zgodilo, moj sin mi je bil dostavljen v hišo, in s tem je bila zadeva končana. **Konstatiram in izjavljam pri tej priliki, da je bil moj sin-rejenec opravičen od lastnine vsega, kar je nosil pri sebi.** — V Ljubljani, dne 4. aprila 1907.

I. S. Vodeb s. r.

c. k. šolski svetnik v. p.

G. Chamu se je v 28 slučajih pripoznala satisfakcijska zmoglost tudi od strani častnikov, ki so bili tudi njegovi gimnazijski sošolci leta 1893. in ravno „Slovenec“, ki je g. Chama in sodruge denunciral pri drž. pravdnistvu radi hudodelstva dvoboja proti nekemu artiljerijskemu nadporočniku, mora vedeti, kdo da je gosp. Cham. Stara sablja na eni strani — stari „Ausknifer“ na drugi strani, zato pa so posledice — laž in blato, ki je priletelo iz ožlindranih rok.

— **V obrambel** Včerajšnji „Slovenec“ je čutil potrebo, dotakniti se moje osebe, ker sem bil toli drzen, da sem prevzel zastopstvo v častni aferi med g. Chamom in dr. Šusteršičem. Očita mi, da sem kot svoječastni predsednik akademičnega tehničnega društva „Triglava“ v Gradcu zastavil družveno zastavo. To mi je pošteno „Slovenec“ očitil tudi že lani, na kar sem v svojo obrambo priobčil izjavo, ki mu je docela zaprla sapo, da si naujo ni upal niti reagirati. Vkljub temu me je včeraj

vnovič v isti zadevi napadel, ravna joč se pač po svojem probatnem načelu „Calumniare audacter, semper aliquid haeret“. Da bi se sedaj vnovič branil proti banditskim napadom s strani škofovega lista, smatram pod svojo častjo. Da pa enkrat za vselej zaprem usta klerikalnim obrekovalcem, prosimslavno akademično tehnično društvo „Triglava“ v Gradcu, naj poda javno izjavo, da-li tangira afera, ki jo zlorablja „Slovenec“ v svoje podle svrhe, le količkaj mojo osebno čast in da-li sem jaz zakrivil za časa, ko sem bil predsednik „Triglava“, najmanjšo stvarco, ki bi mogla škodovati moji osebni časti. Naidejam se, da bo de „Triglava“, ki je vsedkar cenil čast za svoj najdragocenejši biser, ugodil rade volje ti moji prošnji. Kar se pa tiče pouka, ki mi ga hoče „Slovenec“ dati o postopanju v častnih aferah, ga s primernim zaničevanjem odklanjam, ker poučevati se ne dam od ljudi kakor so Šusteršič, Štefe e tutti quanti, katerim je za čast toliko, kakor beraču za — kožuh.

Rasto Pustoslemšek.

— Taki so ti božji namestniki.

V št. Lovrencu na Dolenskem nadomestuje naučitelja Potokarja neki pomožni učitelj iz črnomalskega okraja. Službo je nastopil meseca prosinca t. l. Kakor navadno na deželi, je tudi tam trda za stanovanje, in če se že kje dobi kaka luknja, je prav po laško urejena, da se moraš prej proti mrazu zavarovati, predno jo vzameš v najem. Tako so tudi tega učitelja kakor ježa porivali od hiše do hiše, dokler ni našel milosti v očeh g. Oblaka, nekdanjega kaplana v „birtohom“, sedanjega župnika v št. Lovrencu z istim titelom. Njegova velikodušnost je šla tako daleč, da mu je odstopil v kaplaniji stanovanje (kaplanija je nastanjena v šolskem poslopju) in ponudil celo posteljo in vse to — čujte — brezplačno. Človek bi se kar zjokal nad tako zvišenim nositeljem ljubezni do bližnjega, ako bi ne poznal naših faruceljnov, ki zahtevajo za vsako uslugo tudi mastno odškodnino. In res, takoj mu je začel na dušo pihati, naj se usmili njegovih Marijnih hčerk in prevzame pevske vaje, kar se je tudi zgodilo. Kakor hitro je pa bila ljubezen sklenjena, tako naglo sta si bila v laseh. Iz gotovih, opravičenih vzrokov je „Marinarc“ odslavil in opustil orglarijo. Ta predznost je bila kakor bomba na šentlovrenškega župnika in rodile so se strasti najnesramnejšega maščevanja. Parola je bila kratka: „V dveh dneh iz kaplanije“. **Ker ni mogel takoj stanovanja dobiti in ga sploh ni imel kje iskati, prišli so na Oblakovo komando farovski rabeljni in pri učiteljevi nenavzočnosti pri zaklenjenih vratih vdrli v stanovanje, odnesli posteljo, njegove stvari pa ven na kup zmetali — torej prav po „ravbarsko“.** Kam sedaj in to v strašni zimi, kakor je bila letos. Ali ven na sneg? Nekaj dni je bilo dobro v gostilni za mizo, potem pa hajdi za peč v šolo. Slednjič se mu je vendar posrečilo, dobiti stanovanje na štirideset minut oddaljeni Vel. Loki, odkoder prihaja v št. Lovrenc poučevati, župnik si pa mane roke od veselja, da je njegovo hudobno maščevanje doseglo tudi svoj namen. Kaj porečete k temu cenjeni čitatelji „Slov. Naroda“? Ali se vam ne stidi tako početje božjega namestnika? Kdo naj še kaj verjame priljubljenim besedam teh pristnih hinavcev. Na prižnici sladak kot med in cukar, v srcu pa človek, ki čaka na svojega nasprotnika kakor hudič na grešno dušo. Da, da, ni čuda, da se podira Petrova skala. Le tako naprej, sami si kopljete grob, prej ali slej bo konec vaše ošabnosti, ljudstvu pa zasije solnce francoske svobode. Šentlovrenčanom pa iskreno želimo, da se kaj kmalu znebe tega zlobnega človeka in zapoje v slovo z Bohinjci na Gorenjskem: „Odrin, odrin iz kraja preč, ne maramo Te videti več“.

— Cerkmški „beksar“ — slovesno pogural.

Danes dopoldne se je pred tukajšnjim deželnim kot vzkli-

Šla je v vas, kjer so prebivale skoro same ženske, kajti moški so bili vsi pri piratih na morju. V domači hiši je slišala pri vratih globok moški glas. Ker ji je bil oče prepovedal stopiti v sobo, kadar so tuji ljudje v hiši — saj piratski pogovori niso bili za ušesa nezanesljivih deklic — je Mara ostala pri vratih in sedeč na klopi vse slišala, kar je tuji mož pripovedoval njeni materi.

— Obvestite torej vse naše ljudi, da naj bodo pripravljeni za naskok na Turke. Prijeli jih bomo od dveh strani. Kralj Gjačič pride z vsemi ladjami, kar jih premore, pred Famagusto in napade turško brodovje. Ob enem napademo pa tudi turško armado na kopnem. Od mesta jo naskočijo beneško vojaštvo, mi pa jim pridemo od zadaj. Tako bodo med dvema ognjema in sam zlodej bi moral biti z njimi v zvezi, če bi jih ne premagali.

— Težko pojde, je nato odgovoril ženski glas. Naših ljudi ni skoro nič doma. Kar jih ni na morju, so se razkropili po otoku ali pa so vstopili v beneško armado.

— Na vsak način poskrbite, da bodo ljudje čimprej obveščeni. Mene in Ladislava Gjačiča so bili Benečani ujeli v podzemskem rovu. Objubila sva jim pomoč kralja Gjačiča in če

se ta obljuba ne izpolni, je Ladislav izgubljen. Benečani ga bodo obesili. Povejte to našim ljudem. Za kralja Gjačiča so doslej že vse storili in store to tudi sedaj.

Mara se je prestrašila, kajti ti nameni piratov so pomenili novo nevarnost za njenega Toma. Uvidela je, da ne sme zamuditi nobenega trenutka. Ker se je bala, da bi je mati ne pustila z doma, če bi ji razodela svoj namen, se je tiho splazila iz hiše in pohitela v gore, koder se je pasla itak maloštevilna živina vaskih piratov. Našla je tam edinega konjiča očetovega. Napravila si je iz vrvi uzdo in vajeti, razjeda konjiča in oddirjala z njim proti Nikoziji.

Potovanje je trajalo tri dni. Mara je sebi in svojemu konjiču privoščila le malo pokoja. Sroce ji ni dalo miru. Večkrat bi bila najraje obrnila in odjezdila proti Famagusti nazaj, a rekla si je, da mora na vsak način izpolniti Tomovo naročilo. In zopet je podila konjiča, kar je mogla.

Vsa izmučena in sestradena je tretji dan dospela do razvalin porušene Nikozije. Pogled na te ruševine, na te dokaze strašnega divjaštva turških barbarov je bil nadvse žalosten, v Mari pa je obudil le najsrčnejše veselje. Teška, dolga in nevarna pot je bila končana.

— Od Nikozije naravnost čez polja proti goram, si je Mara v duhu ponavljala naročilo Tomovo in obrnila konjiča v tej smeri ter ga zopet začela naganjati kar je le mogla. Dasi je čutila, kako pojemajo njene moči, je vendar podila konjiča vse huje in huje. Strah je je bilo, da omaga spotoma, a prav ta misel, da bi bil Tomo izgubljen, ji je dajala moč, da se je vzdrževala na konju.

Naposled je dospela do gora. Videla je na polju ljudi in izvedela od njih, kje leži gorski gradič, kamor je bila namenjena.

— Še dve uri je do gradiča, so ji povedali ljudje in ji pokazali pot in ji prigovarjali: Ostani raje pri nas ubožica, saj si že vsa upehana in izmučena.

Toda Mara ni hotela ostati in bi ne bila ostala za nobeno ceno na svetu. Vedela je, da ne bo mogla najti domov, nego da bo morala nekaj dni počivati v gradu. Medtem, si je mislila, bodo Tomu lahko prišli na pomoč njegovi prijatelji.

In zopet je podila konjiča po strmih gorskih potih. Mračilo se je že, ko je zagledala v daljavi močno utrjen gradič. Omahovala je sicer na konjiču, a njeno sroce je vriekalo, saj je bila na cilju. (Dolje prih.)

nim sodiščem vršila razprava, ki je dokazala, kako nekateri naši duhovniki spravljajo v kazen njim neljube ljudi za ubogi nič, za besede, ki jih ti nikdar govorili niso. Cerkniški kaplan Lavrenčič, znan pod imenom „boksar“, in njegov zvesti prijatelj Lavrič, sta tožila g. Milana Kravanjo in gđ. Evgenijo Dermelj zaradi razžaljenja časti. V tožbi sta očitala, 1.) da je gosp. Kravanja pravil učitelju Jakobčiču, da je rekel kaplanu: „Učite Vi svoje backe, mene pa ne“, ko ga je kaplan nagovarjal za sodelovanje pri svojem tamburaškem društvu; 2.) da je g. Kravanja dejal, da se hodi inteligenca k predstavam, ki jih prireja Lavrenčič s svojo Marijino družbo, samo smeja in nagažat; 3.) da je g. Kravanja rekel Jakobčiču, ko je izvedel od njega, da ne bo sodeloval pri kaplanem tamburaškem društvu: „Ne bi te več pogledal, če bi bil pristopil“, in 4.) da je gđ. Dermelj rekla Jakobčiču, če ga ni sram, da misli iti v tako družbo, kot je kaplanova in da ga bo Lavrič še oklofotal. Pri prvem sodišču sta bila tožena obsojena vsak na 30 K globe, ker je bil zaslišan le učitelj Jakobčič. Proti tej sodbi sta se obtoženca pritožila zaradi krivide in kazni, a tudi kaplan Lavrenčič se je pritožil zaradi prenizke kazni. Pri današnji razpravi je bil zaslišan zopet 21letni učitelj Jakobčič. Mlad, neizkušen človek je že pri izpovedbi par stavkov pokazal, da so njegove izjave kaj labilne in da mož igra prav čudno vlogo v tej stvari, kakor mu je senatni predsednik povedal. Omahoval je v svojih trditvah in izkazalo se je naposled, da je besede, ki jih je polagal v usta obtožencema, sam govoril! Ne maramo preiskovati vseh vzrokov njegovega izpovedovanja, rečemo le toliko, da človek pri 21 letih, ki ima v žepu maturitetno spričevalo, ne postopa tako, posebno če se pomisli, da so mu bili Dermeljevi največji dobrotniki v Cerknici, odkar je bil tam! Zaslišana sta bila za prič g. Karel Dermelj in g. Josipina Dermelj, oče in mati drugoženke. Ovrpla sta soglasno Jakobčičeve trditve in povedala, da je bil vprav Jakobčič tisti, ki je pravil, da Marijina družba že od daleč smrdi, da noče sodelovati pri Lavrenčičevem tamburaškem društvu, ker bi se mu inteligenca smejala. Sodba se je glasila: Gđ. Dermelj se oprosti vsake krivice in kazni, g. Kravanja pa obsodi v globo 10 K, ker je rekel, da ne gre med klerikalne backe, kar je sam priznal. (Po našem mnenju tudi te besede niso prav nič razžaljive za tožitelja. Op. ur.) Gosp. Kravanja ima trpeti samo polovico stroškov prve instance. Ti stroški znašajo le par kron, dočim bo kaplan Lavrenčič plačeval lepe denarce. Morda ne bo napačno, če se Jakobčiču zahvali za to! Lavrenčičev namen, spraviti gđ. Dermeljevo v kazen, se je koreniti izjalovil in „boksarju“ ne kaže drugega sedaj kot misliti, kako na kak drug način zlije svojo jezo na sovražno rodbino Dermeljevo.

— **Odlikovanje.** Tukajšnji lekarnar gosp. Gabrijel Piccoli je dobil naslov c. in kr. dvornega založnika.

— **Odlikovanje.** Gđ. Alojzija Bauer, nadučiteljica na nemški dekliški šoli v Ljubljani, je dobila v priznanje svojih zaslug na šolskem polju naslov ravnateljice.

— **Gospa Danilova** gostuje danes na hrvatskem narodnem gledališču v Zagrebu v Gerhart Hauptmannovi igri „Bobrova kožuho vina“.

— **Pevski zbor „Glasbene Matice“** ima sledeče dni razdeljene skušnje, in je sicer danes, 4. aprila skušnja prvega zbora pri fugi, t. j. 1. sopran, 1. alt, 1. tenor in 1. bas; v soboto, 6. aprila je pa skušnja drugega zbora: 2. sopran, 2. alt, 2. tenor in 2. bas. V ponedeljek, 8. aprila je skupna skušnja. Začetek vsakokrat ob 8. zvečer v „Glasbeni Matici“.

— **„Glasbeni Matici“** je poslala posojilnica v Brežicah podpore 30 kron.

— **Na prejšnji večer**, ki bo danes zvečer ob polu osmih

v „Mestnem domu“, opozarjamo vnovič slovensko občinstvo s željo, da bi se ga v čim največjem številu udeležilo.

— **Slovenska družba čerkovnikov** obvestila, da se v četrtni občini, dne 8. t. m. v prostorih „Pri Perlešu“, Prešernove ulice, s običajnim dnevnim redom.

— **Nadobitstvo.**

— **Od Devote Marije v Polju.** Velikonočna sobota je bila. Procesija se je jela pomikati iz cerkve, kar pride razcapan, pijan pohajč s cigareto v ustih, gre skoki vrsto pobožnih Marijapoljcev in se ustavi na travniku, kakih 80 m od ceste, kjer je šla procesija. Pijani revež je gledal, kaj to pomeni in se je pozabil odkriti. Zdal pa izpodbode kaplan cerkovnika, da zdirja proti temu sačudenemu gledalcu in ga udari po glavi, da mu je odletel kloboč. Dobro je pošlo. Capin pa, v svesti si svoje nedolžnosti in menda tudi moči, steče za cerkovnikom, ga ujame in zagradi za obe roki. Posteno bi ga bil namazal, da ni pribitelo nekaj mož, ki so ubranili cerkovnika. Seveda se je procesija ustavila in gledala ta čudni prizor. Pijan capin v boju s cerkovnikom v beli srajci in rdečem krilu. To je bila za gledalce lepa zabava, cerkovniku pa bi bili stopili gotovo od strahu lasje pokonci, pa je k sreči že plešast Zbi-jale so se potem vsakojake šale na rovač cerkovnika. — Ob zaključku nastane le vprašanje: Ali ne smrdi cerkovnikov nastop po inkviziciji? Ali je cerkovnik ob takih prilikah opravičen ljudi pretepati? Upamo, da je c. kr. žandarmerija iz Vevč, ki je bila polnoštevilno zastopana in je vse to videla, poskrbela, da je izvedela za ta dogodek pristojna oblast.

— **Utepljenca se našli** pred večerajšnjem opoldne na levem bregu Ljubljanske blizu Studenca. Bil je novorojeni otrok ženskega spola. Ležal je okoli en mesec v vodi.

— **Poroča.** V sredo, dne 3. t. m. se je poročil v Novem mestu graščaka sin g. Herman Gorjani iz Rupr v rha z gospico Gabrijele Gandini, hčerko g. sod. nadsvetnika v Novem mestu. Bilo srečno!

— **Velikodušen dar.** Povodom poroke svojega sina je daroval gosp. dr. Gorjani, graščak na Rupr vrhu, zavodu usmiljenih bratov v Kandiji znesek 200 K.

— **Novačenje v Novem mestu.** Pri večerajšnjem naboru so potrdili izmed 130 fantov skoraj neverjetno število, le 7 novincev.

— **Nova zgradba.** Gosp. Aloj. Grobelnik, t. č. koncipient pri dr. Slancu v Novem mestu, gradi med hotelom pri pošti in vrvarjem g. Koscem svojo lastno hišo, kjer otvori novo advokaturu.

— **Ogenj** je uničil posestniku Matiji Povšetu v Verdunu pri Novem mestu šupo z raznim orodjem in blagom. Škode je 500 K. Kako je ogenj nastal, še ni znano.

— **Umrl** je v Kočevju sodni svetnik Ernest vitez Höffern pl. Saalfeld.

— **S Trebelnega** se nam piše: Velik sovražnik gostilen, je naš župnik Janez Hladnik na Trebelnem. Ta sveti mož je izbruhnil svoj žolc in ga zavil v kunjjo Lažljuba od 14. sušca t. l. To je storil menda zato, ker se mu ne posreči nas, njegovih farane spreobrniti, da bi gasili jezo pri našem napornem delu s kislim mlekom kakor on, kadar kida in prevaža gnoj iz hleva, ko žaga in kolje drva in opravlja druga poljska dela. Svetujemo Janezu, da ne stega svojih dolgih in suhih rok preveč čez svoj farovski prag in da poprej navadi svojega kaplana Jožeta na mleko, da nam faranom ne bode treba na sveti dan pri podružnicah čakati na maše.

— **Radeviliško podružnico „Slov. plan. društva“** občini zbor bo na Belo nedeljo t. j. 7. aprila 1907 ob 3. uri popoldne na Bohinjski Bistrici v prostorih gospoda Meningerja.

— **Lep napredek živinoreje** je res, da se — kakor smo nedavno poročali — dandanes tudi že pri nas na Kranjskem za par lepših težkih volov simentalske pasme skupi 1600 kron ali za par pet let starih volov z enim teletom vred odstetih dobi celo 2040 K. Da se je živinoreja sploh nekoliko povzdignila pri nas, je vsekakor veselo znamenje in v prvi vrsti zasluga hvalevrednega delovanja naše c. kr. kmetijske družbe, ki vedno poskrbi, da dobimo lepe plemenjake. Vendar se pa pri vsem tem ne da tajiti, da so toli povoljni uspehi v naši deželi za enkrat pač le redek slučaj, in če si le nekoliko ogledamo napredek živinoreje drugod, na pr. na Hrvaškem, v Slavoniji, v Sremu ali na Ogrskem, moramo žal prav tako odkritosrčno in naravnost priznati, da smo v tem oziru še daleč zadaj. Temu so pri nas očitno kriva pred vsem mnogo preskromna subvencijska sredstva — med tem ko v omenjenih sosednjih deželah vlada

sama za vse to drugače skrb. Iz državnih sredstev namreč racionalno vpeljavajo plemenitih krav, telic in juncev simentalske pasme tako sistematično in skladno, da je v subvencioniranih volih morda že plemenitost, ki je splošno razširjena po vseh teh pokrajinah. Tele do devet tednov staro pa tudi tehta okoli 180—190 kg, dočim pri nas, na primer v novomeškem, črnomeljškem ali kočevskem okraju, v eni isti starosti odtehta in doseže komaj bori 30—40 kg. Prav tako je ondi 2000—2800 K takorekoč navadna cena za par pitalih volov. To je vsekakor druguden in mnogo bolj hvalevreden napredek z vidnimi uspehi prave in racionalno podpirane živinoreje, ki bodi tudi nam v spodbuj, našim merodajnim faktorjem pa v tem intenzivnejšem posnemanje v vsakem oziru in pogledu. Potem bomo tudi pri nas tembolj opravičeno in splošno lahko rekli: Napredek živinoreje v naši deželi je zares lep!

— **Kmetijska družba za Štajersko** je imela večeraj občni zbor v Gradcu. Udeležilo se ga je tudi nekaj Slovencev. V imenu slovenskih podružnic je zahteval studenjski župnik Jos. Čede, naj se v osrednjem odboru prepusti četrtina odbornikov Slovincem s podpredsednikom. (Viharni ugovori in kliči: „Zakaj ne kar polovica!“) Strupeno je odgovarjal znani Girstmayrov Francec. Del Sever je zahteval, naj glasilo začne izhajati tudi v slovenskem jeziku. Predsednik je obljubil, da se bo tej zahtevi po možnosti čimprej ugodilo. Isti delegat je tudi predlagal, naj družba izda dvojezično knjižico o negovanju travnikov in pridelovanju krme ter o napajanju in osuševanju zemljišč. Dovolila se je ustanovitve sledečih podružnic: Sv. Benedikt in Sv. Juri v Slov. goricah, St. Jur ob južni železnici in Smihel nad Mozirjem.

— **Pravila „Slovenskega trgovskega društva v Celju“** je ministrstvo notranjih stvari vendar enkrat potrdilo in se skliče v kratkem občni zbor.

— **Nalezljiva bolezen „mumps“** se je pojavila v mariborski okolici.

— **Penezročila sta se** pri delu na pristavi barona Twickla v Krčovin pri Mariboru kleparski učencec in pomočnik. Učenec Branko Novak je dobil težke notranje poškodbe.

— **Ustrelil** se je na Ptuj 19letni trgovski pomočnik Josip Fellner. Dr. Gregorec mu je obvezal rane, nakar so ga prepeljali v graško bolnišnico.

— **Zabavno, podporno in izobraževalno društvo „Zvezda“ na Dunaju** priredi v nedeljo, 7. t. m. v dvorani E. Schwarz (prej Matalloni) I. Auerspergstrasse 6 (oziroma I. Doblhofgasse 9) društveni večer.

— **Speznan mrtvec.** V Trstu pred par dnevi nenadoma umrl človek je spoznan zdaj za kočijaža Ivana Čiča iz Ljubljane.

— **Arctirali so** v Trstu 40letnega cigana Franca Hudoroviča iz Postojne. Ukradel je svojemu tovarišu kobilu, vredno 300 K in jo prodal.

— **Pokušen samomor.** V Trstu je skočil 16letni brivec Karel Vilačič v morje, da bi se utopil, a so ga še pravočasno rešili na suho.

— **Utopila se je** v Trstu v vodnjaku 56letna Antonija Benigar. Vzrok neozdravljiva bolezni.

— **Z nožem.** 29letni kmet Ivan Zobec iz Očile pri Kopru je bil z nožem v prsi hudo ranjen v ljubosumni sceni.

— **Iz žalosti, ker ji je mož umrl**, se je utopila pri Reki 56letna Helena Ružič. Vrgla se je v jarek, napolnjen z vodo.

— **Tudi razglednice se podraže.** Umetniško izvršene razglednice se podraže za 6 do 7%. Izdelovalci jih ne bodo prodajali manj nego 12.500 komadov skupaj.

— **Panorama-kosmorama** na Dvorskem trgu pod „Narodno kavarno“ nas vodi ta teden po slavnem Parizu. Velikanske palače, veličastne parke in pristno francosko življenje srečujemo tukaj. Slike serije so prav izbrane in izredno fino dovršene.

— **Čigavi so črevlji?** Večraj je policija aretovala že predkaznovanega Ivana Potokarja, rojenega leta 1883. na Ravnem brdu, pristojnega v Trebeljevo, kateri sedaj baje služi v Gradšču pri Dobrunjah, ker je hotel prodati rmenne, letne, lahke ženske črevlje, slednjič pa se je hotel odpeljati še s tujnimi konji, a so mu namerno preprečili. Potokar pravi, da je črevlje našel v bližnji šentpeterske vojašnice. Kdor jih pogreša, naj se oglasi pri policiji.

— **Kolo je ukradel** dosedaj še neznan tat predvečrajšnjim v večji hiše št. 20 na Starom trgu trgovskemu potniku g. Ludoviku Špišu med tem, ko je šel ta v hišo k neki stranki, kolo pa popustil v veči. Kolo je bilo že staro in vredno le kakih 30 K.

— **Žepna tatvina.** Dne 1. t. m. je bila na postaji v St. Petru na Notranjskem nekemu gospodu iz žepa

ukradena zlata žepna ura (Schaffhausenuhr) z dvema pokrovoma in zlata oklopna verižica, v skupni vrednosti 300 K. Uzmovica še niso dobili.

— **Slovenska družba.** Večraj se je odpravila s jutrnega kolodvora v Ameriko 14 Hrvatov, 10 jih je šlo v Prago, 18 pa v Inomost. 47 Macedoncev je šlo v Mühlbruck. 900 laških zidarjev se je odpravljalo na Ogrsko, 80 oglarjev pa v kočevski in novomeški okraj.

— **Izgubljeni in najdeni reči.** Železniški čuvaj Ivan Platnar je izgubil bankovec za 20 K. — Tehnik g. Fran Detter je izgubil črno listnico, v kateri je imel 20 K denarja, izkaznico in pozivnico za vojaške vaje.

— **Popravek.** V večerajšnjem „Poslanem“ g. L. Grünfelda naj se v prvem nemškem pismu namesto: „Ein Thor, der sich Director nennt...“, čita pravilno: „Ein Herr, der sich Director nennt...“

— **Najnovejše novice.** Leo Taxil, ki je pred 20 leti neumljeno blamiral papeža in vso katoliško hierarhijo, je te dni umrl v Sieauxu pri Parizu.

— **Velika nesreča** se je pripetila na železnici Kostnice-Oderberg. Na postaji Varna sta trčila skupaj dva osebna vlaka. Dva potnika sta ubita, štiri osebe so smrtno ranjene, 11 oseb pa lahko ranjenih. Več voz je razbitih.

— **Zabavarskega ministra** notranjih del je imenoval vladni predsednik vitez Brettreich.

— **Železnica** se je zrušila v jezero. Pri Luegu se je 800 m železnice „Salzkammergut“ zrušilo v Volfgaško jezero. Istotako se je zrušila državna cesta. Promet bo pretrgan najmanj dva meseca ter se vrši sedaj po jezeru.

— **Pasivno rezistenco** pričnejo uslužbenici ogrskih državnih železnic 17. t. m.

— **Hranilnica v konkurni.** Mestna hranilnica v Sobotki je prišla v konkurno. Pasiva znašajo 600.000 K.

— **Črnogorska kneginja** Milena se je vrnila po srečno prestani operaciji iz Rima v Črno goro.

— **Razglednice** se podražijo za 7 do 8%.

— **150 hiš** se je zrušilo vsled poplave v Bagdadu. Mnogo oseb je podstutih.

— **Stekli pes** je ogrižel galiskega graščaka vitezja Čajkovskega, ki je sedaj umrl v Pasteurjevem zavodu v Pragi.

— **14 krematorij** na Nemškem otvorijo prihodnjo soboto v Stuttgartu.

Književnost.

— **„Naša zveza“**, izšla je druga številka tega izbornega uradnega lista z jako raznovrstno jedrnatostjo vsebine. Občni zbor društva „Naše zveze“ bo dne 11. aprila ob 8. uri zvečer v hotelu „Ilirija“.

Telefonska in brzojavna poročila.

Vižmarje 4. aprila. V občini Šmartno pod Šmarno goro so bile podobčinske in občinske volitve. V podobčini Tacen je zmagal napredni g. Fran Sajovic. V 1. razredu so izrežani napredni Fr. Lavtizar, nadučitelj, Gregor Jeraš, posestnik in gostilničar v Sp. Gamelnjih in Fran Kovač, posestnik in gostilničar v Tacnu.

Dunaj 4. aprila. Cesar je brzojavno sporočil zahvalo in priznanje zapovedniku 3. voja fcm. Succovatyju v Gradcu povodom desetletnice, kar zavzema to mesto.

Dunaj 4. aprila. Zapovednik 17. konjeniške brigade nadvojvoda Fran Salvator je imenovan zapovednikom konjeniške divizije na Dunaju in postane meseca maja podmaršal.

Praga 4. aprila. Priprave za Gregrov pogreb so velikanske. Praški mestni šolski svet je sklenil, naj dan pogreba izostane poduk na ljudskih in meščanskih šolah. Iz Prage popelje udeležnike separaten vlak na pogreb prideta tudi ministra Pacák in Fort.

Praga 4. aprila. Bivši deželni odbornik Zdiarsky toži Gregrova sina radi žaljenja časti. Žalila sta ga v kuloarju deželnega zbora, ko sta zahtevala, naj prekliče proti njiju očetu izrečene obdolžitve.

Budimpešta 4. aprila. Listi poročajo, da nameravajo slovaški,

rumunski in srbski poslanci začetni obstrukcijo.

Bukarešt 4. aprila. Kmetijski punt je končan. V vsej deželi vlada popoln mir.

Pariz 4. aprila. Vlada je ukazala za slučaj generalne stavke najobsežnejše varnostne priprave. V Parizu je poklicala toliko vojaštva, da je kako nevarno motenje javnega reda izključeno.

Gospodarstvo.

— **Mestna hranilnica Ljubljanska.** Meseca marca 1907 je vložilo v Mestno hranilnico ljubljansko 1264 strank 882.003 K 57 v, 1001 strank pa dvignilo 703.171 K 43 v. V I. četrtletju 1907 se je dovolilo 100 posilcem posojil na zemljišča v skupnem znesku 792.507 K 19 v, 9 posojen za 87.660 K pa se je odklonilo zaradi nezadostnega pokritja.

— **Splošno kreditno društvo v Ljubljani.** Denarni promet meseca marca 1907: Sprejemki 217.004 K 31 v, izdatki 216.285 K 54 v., skupaj 433.289 K 85 v. Skupni promet od 1. januarja do 31. marca 1907 1.515.143 K 58 v.

— **Mestna hranilnica v Kranju.** V mesecu marcu 1907 je 393 strank vložilo 144.659 K 99 v, 437 strank dvignilo 135.858 K 40 v, 18 strankam se je izplačalo posojil 52.280 K, stanje hranilnih vlog 4.175.976 K 35 v, stanje posojil 2.477.131 K 41 v, denarni promet 402.295 K 26 v.

— **Dobavni razpis.** C. kr. trgovsko ministrstvo naznanja trgovski in obrtniški zbornici v Ljubljani, da se bo pri finančnem ravnateljstvu v Sofiji dne 13. aprila t. l. vršila ponudbena razprava za dobavo 380,38 kubnih metrov hrastovih pragov (švelarjev) za bolgarske državne železnice. Natančnejši dobavni pogoji se ob delavnikih pri finančnem ravnateljstvu v Sofiji ali pa pri materialnem oddelku bolgarskih državnih železnic na vpogled.

Poslano.*

Uredništvu „Slovenca“.

Uredništvo „Slovenca“ trdi v svoji večerajšnji notici „Liberalno gentlemanstvo“, da sem nesposoben zahtevati viteškega zadoščenja. Resne so le točke 3. in 4.

Točka 3. se glasi: „Čam je nesposoben zahtevati viteškega zadoščenja, osobito radi tega, ker si je pustil izročiti od svojega znanca denar za nakup haveloka“. K temu pripominjam to, da sem se z dotičnim prijateljem dogovoril, da prevzamem plačilo pri g. Magdiču za neki plašč, denar pa gre resnično v moj žep, ne zato, da v žepu ostane, tudi ne, da t. desetak dam za havelok, temveč, kakor sem mu izrecno rekel, da ga zapravim na maskaradi v njegovi družbi, ekvivalent za to pa je moje plačilo dotičnega haveloka. To sem tudi storil (glej tozadevno izjavo v „Narodu“). Ad 4. se sklicujem na izjavo mojega očeta c. kr. šolskega svetnika g. I. A. Vodeba.

Seveda je „Slovenec“ stvar tako zvil in zasukan, da se lahko izgovarja na slabo informacijo in dobro vero ter se izognil vsake besede, ki bi bila juristično vzeta — razžaljenje časti. Zato pa pozivljam uredništvo „Slovenca“, da sedaj po danih podatkih meni prizadeto krivico popravi, ali pa svojo notico tako stilizira, da ga zamorem jaz pri sodišču tožiti. Kar se pa tiče razsodbe moje zmoglosti zahtevati viteško zadoščenje, odrekam dr. Šusteršiču, Štefetu in Lampetu vsako kompetenco in naj bodo ti gospodje uverjeni, da bo gosp. Čam dobil od vsakega kavalirja zadoščenje, katero bo zahteval in da gospod Štefe ali dr. Šusteršič pač ne bosta dobila prilike v kakem častnem sodu glede gosp. Čama sedeti.

Kar se pa meni očita pod 1., da sploh nisem bil ukažen, bi bilo to razsoditi — stvar prič — ne pa dr. Šusteršiča.

Ad 2. pa omenim, da akad. ferial. društvo „Sava“ priznava svojemu častnemu članu g. dr. Tavčarju popolno zmoglost zahtevati viteško zadoščenje, ker mu nobena „auskneferija“, kakor to trdi „Slovenec“ od g. dr. Tavčarja ni znana, temveč stoji društvo na stališču Bolgarja in drugih kodeksov, ki izrecno poudarjajo, da je dvakratno zadoščenje izključeno. V konkretnem slučaju bo itak častni sod to zadevo rešil.

Jaz sem toraj v tej moji zadevi dal s potrebnimi izjavami podprta pjasnila. Ali bo to storil tudi g. dr. Šusteršič, ki se s takimi stvarmi ne peča? Naglašam, da sem naročil in pošteno plačal plašč za svojega znanca, ki je njega lastnik, kako pride sedaj dr. Šusteršič od tega, da se on sedaj zavija in skriva v ta plašč pred sabljico.

A. Čam.

* Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Poslano.*)

Na včerajšnje poslano v „Slovenskem Narodu“ izjavim, da nimam prav nikakoga poverila, odgovarjati tem potem na odditja g. Grünfelda.

Odgovorom sem za svoja dejanja odino le centralnemu ravnanstvom od mene zastopane družbe, katera pa niti najmanj ne reagira na sumničanja od te strani, ker pozna mene in Grünfelda.

V časnikarske polemike z g. Grünfeldom se ne bom spuščal.

J. K. Röger ml.,
ravnatelj glavnega zstopa c. kr. priv. občne zavarovalnice „Assicurazioni Generali“.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Surovo bast-svilo

od gl. 990 do gl. 4325 za blago za popolno obleko. Pošilja se poštne prosto in se ocarinjeno na dom. Bogata izbira vzorcev obratoma pošte. Tovarna za svilo Henneberg, Zürich. 5 107 2

Umrli so v Ljubljani.

V deželni bolnici:

Dne 28. marca: Juri Šorli, gostac, 71 let. Ostarelost. — Ivan Pantar, posestnik, 35 let, Dilirium acutum.

Dne 29. marca: Marija Schwentner, lončarjeva vdova, 37 let. Meningitis. — Ivan Zavar, delavec, 52 let. Pleuritis chron. — Helena Widewol, sprevednikova žena, 25 let. Jetika.

Meteorološko poročilo.

Vlata nad morjem 06-2 Srednji tlačni tlak 736-0 mm

Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
3. 9. 27.	728-4	6-1	sl. svzh.	oblačno
4. 7. 27.	723-8	5-4	sl. sever	oblačno
5. 3. 27.	720-7	6-7	sr. svzhod	dež

Srednja včerajšnja temperatura: 60° normale: 73°. — Padavina v mm 0,8.

Zahvala.

Za presrečne dokaze sožalja povodom smrti naše ljubljene soproge, oziroma matere, tače in stare matere, gospe

Ayguete Blahna roj. Linhart
soproge gozdnega oskrbnika

izrekamo najsrčnejšo zahvalo vsem gg. za častno spremstvo posebno pa gospodu Antonu Rudeschu, graščaku v Ribnici za prijazno prireditve pogreba.

V Ribnici, dne 3. aprila 1907.

Žalujoci ostali.

Prodajalna

z mešanim blagom se prodaja oz. da v najem.

Pojasnila daje A. Casagrande v Ajdovščini. 1118-2

Specerijski pomočnik

izurjen v svoji stroki, vojaščine prost, želi premeniti službo. Nastopi lahko s 15. majem. Eventualno bi šel tudi kot skladiščnik. 1126-1

Naslov pove upravništvo „Slov. Naroda“.

Panorama-kosmorama

Dvorski trg št. 3
pod „Narodno kavarno“.

Od 31. marca do 6. aprila 1907:

PARIZ.

Stanovanje

obstoječe iz 3 sob in pritlikin se odda takoj ali za termin maj.

Več se poizve v Komenského ulicah št. 28, Ljubljana. 1065-1

Dobre ohranjeno

damsko kolo

se prodaja zaradi selitve. — Kje, se izve v upr. „Slov. Naroda“. 1082-8

2 lepih stanovanj

se odda takoj ali za majev termin obstoječih iz po 1 sobe, kuhinje, shrambe in pritlikin. Zraven se nahaja tudi nekoliko vrta. 1108-2

Več se poizve pri lastniku v Be-horičevih ulicah št. 16, Udmat.

Danes, dne 4. aprila 1907

v kavarni „AUSTRIA“

KONCERT

Ljublj. seksteta na lok.

Začetek ob 10. uri. Vstop prost.

Prijazno se priporoča

Krvarič,
kavarnar.

1127

Št. 12 880.

Razglas.

V smislu § 53. občinskega reda za deželno stolno mesto Ljubljano se daje v znanje, da bodo razgrnjeni

računi o dohodkih in stroških

- 1.) mestnega zaklada,
- 2.) ubožnega zaklada,
- 3.) zaklada o meščanski imovini,
- 4.) ustanovnega zaklada,
- 5.) regulativnega zaklada,
- 6.) zaklada o 3° posejilu,
- 7.) loterijske posejila. zaklada,
- 8.) mestnega vodovoda,
- 9.) mestne kladnice in
- 10.) mestne elektrarne

za leto 1906 od danes naprej 14 dni v mestnem knjigovodstvu občanom na vpogled.

Pri pritrčenju in končni rešitvi vseh teh računov bode vzel občinski svet morebitne opazke o njih v predarek.

Magist. at deželnega stolnega mesta Ljubljane,
dne 30. marca 1907.

!! Največji uspeh novega časa !!

je znameniti

3678-34

Daje bleščajočo belo perilo popolnoma brez duha in varuje platino izredno. Rabi se brez mila, sode ali drugih dodatkov. Pristen samo v originalnih zavrtkih z gorenjo varstveno znamko.

Zavitek z 250 grami 16 vinarjev
„ s 500 „ 30 „
„ z 1 kilo 56 „

Noben zavitek brez gorenje varstvene znamke ni moj izdelek in ste z njim v nevarnosti, da si pokvarite perilo.

Dobiva se v vseh drogerijah in prodajalnah s kolonialnim blagom in milom.
Na debelo:
L. Minlos,
Dunaj I, Mollerbastei 3.

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“

Podružnica v SPLJETU.

Stritarjeve ulice št. 2.

Podružnica v CELOVCU.

Delniška glavica K 2.000.000.

Rezervni fond K 200.000.

ponuja vsakovratne srečke po dnevnem kurzu proti poljubnim mesečnim odplačilom.

Dovoljuje predujme na srečke in druge vrednostne papirje. Zamenjava valute in novce po dnevnem kurzu, diskontuje kulantno devize v laških lirah.

Vloge na knjižice in tekoči račun obrestuje od dne vloge do dne vzdiga po 4 1/2 %. Rentni davek plača banka sama.

2 lovska psa

prepalčarja, v starosti 2 in pol in 1 leta, se posomi prodasta. 1122-1

Pojasnila daje upravništvo „Slov. Naroda“.

Najme se več

drvarjev

proti dobri plači za vso leto. 1130-1

Naslov: oskrbnitve graščine Behtanj, pošta Radna, Kranjske.

Posojilnica za Il. bistrski okraj v Trnovem

naznanja, dodatno k vabilu, priobčenem v sobotni številki, da za slučaj, ako bi občni zbor, ki je razpisan na 7. t. m. sklepčen ne bil, da se ne bode uro pozneje, nego dne 14. aprila ob treh popoldne na istem mestu in z letim dnevnim redom vršil drug občni zbor, ki bo sklepal brezpogojno. 1131

Načelnstvo.

Proda se

posestvo

radi bolezni pod jako ugodnimi pogoji, tik tržaške državne ceste, 10 minut od Ljubljane oddaljeno, kjer se nahaja že nad 50 let obstoječa gostilna z velikim senčnatim vrtom in vrtom za sočivje. Zraven je velika vinska klet, pripravna za vsako kupčijo, posebno pa za vinskega trgovca. 1069-6

Naslov pove upravništvo „Slov. Naroda“.

1129-1

Osební kredit za uradnike,

žalstike, učitelje itd. Samostojni hranilni in posojilni konsorcijski uradniški društva dajo po najugodnejših pogojih tudi na vračila na dolge obroke osebna posojila. Agent so izključeni. Naslove konzorcijev naznanja brezplačno centralno vodstvo uradniškega društva na Dunaju, Wipplingerstrasse 25. 31-26

Umetni mlin

z manjšim posestvom na Koroškem, na prav primernem kraju tik železniške postaje, se iz proste roke takoj prodaja.

Naslov pove upravništvo „Slov. Naroda“. 1103-3

Staro železo

baker, svinec in mednino

kupuje po najvišjih cenah

Fr. Štupica

v Ljubljani, 1084-2

Marije Terezije cesta št. 1 in Valvasorjev trg št. 6.

Najvišja odlika na mednarodni razstavi v Milanu leta 1906 (avstr. juror).

A. Manzoni

v Novem gradu v Istri

izjavlja, da so uživali njegovi otroci z dobrim uspehom

železnato vino

lekarnarja

PIGCOLIJA v Ljubljani

na Dunajski cesti.

Politrake steklenice 2 K, 4 politrake steklenice v Ljubljani K 7-20, za zunanji zavoje vred K 7-80.

II Zunanja naročila točno. 4387-5

Dr. IVO ŠORLI

Pot za razpotjem

je najzanimivejši slovenski roman sedanosti.

Cena vezani knjigi 3 krone

Založila: 985 10

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg v Ljubljani.

Knjiga se dobi tudi v vsaki večji bukvarni.

Kupi se

oprava za špecerijo.

Kdo, pove upravništvo „Slov. Naroda“ 1109-2

Učenec

se sprejme takoj v trgovino z meš. blagom. Stanovanje in hrana prosta.

Alojzij Jerancič, Ljubljana, Karlovska cesta 8. 1182-1

Okrog Kolizeja!

se naredi sedaj nove ceste in parcele in zato se lahko kupijo po najnižji ceni tam stoječa drevesa in ograja.

Več se izve v pisarni št. 130 v Kolizeju. 1106-2

Napredaj ste pod ugodnimi pogoji dve enonadstropni

HIŠI.

Več se izve pri lastniku na Trnovskem pristanu št. 14. 458-5

Svoji k svojim! Kdor rabi Svoji k svojim!

traverze in železniške šine

za oboke, strešno lepenko, bičje za strope, pločevino za strehe, okove za okna in vrata, pampe in cevi za vodo, vlna in gnojnico

naj se obrne na trgovino z železnino

FR. STUPICA v Ljubljani

Marije Terezije cesta št. 1

Valvasorjev trg št. 6

zraven Figaberta

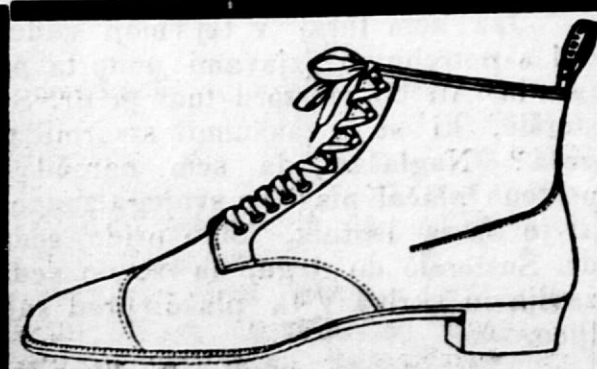
nasproti Križanskercerkeve

Edino tam se dobi vedno svež portland in roman cement iz slovečih tovarn dovčke in trboveljske. Mreže in žica za ograje, travniške brane, razni plugi, štedilniki, tehtnice, čistilnice za žito, oprava za mlekarne ter vse poljedelsko orodje v veliki izbiri.

Glavno in edino zastopstvo

za celo Kranjsko na zadnji poljedelski razstavi v Zagrebu s prvim darilom odlikovanih 1085-2

slamorenznic, mlatilnic in gepeljnov
amerikanski stroji za košnjo vedno v zalogi.

„Derby“.
Pred. št. 373. Box calf s močnimi podplatki K 13-
438. Lakovina 15-50

„Schöck“
Pred. št. 690. Irhovina s živ. podplatki K 6-
720. Lakovina 6-80

Prva in največja zaloga čevljev na Kranjskem Fran Szantner

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4

dobavlja kakor znano

najboljše čevlje.

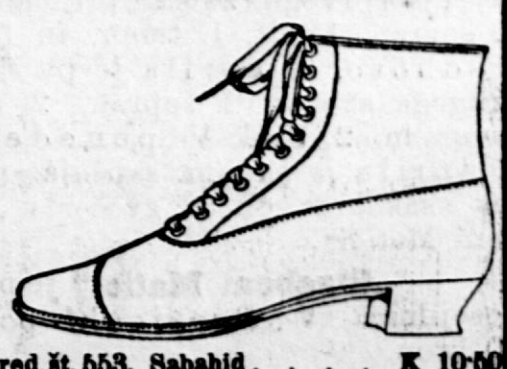
Zunanja naročila proti povzetju.

Pri naročilih zadostuje pred. št. 2120-44

Nepričakani izdelki se zamenjajo. Ceniki brezplačno in poštne prosto.

Pred. št. 1148. Chevrete s polkoutos podpet.
živ. podpl. K 9- — Pred. št. 1149. Franc.
Chevreteaux, St. Louis XV. podpetki K 12-

Pred. št. 653. Sabahid. K 10-80
567. Ia Box calf. 15-
610. Lakovina 12-